

GEZİ DAVASI

KİŞİLER:

Mehmet Osman Kavala
Ayşe Mücella Yapıcı
Ayşe Pınar Alabora
Can Dünder
Çiğdem Mater Utku
Gökçe Yılmaz
Handan Meltem Arıkan
Hanzade Hikmet Germiyanoglu
İnanç Ekmekci
Ali Hakan Altı
Memet Ali Alabora
Mine Özerden
Şerafettin Can Atalay
Tayfun Kahraman
Yiğit Aksakoğlu
Yiğit Ali Ekmekci

ARKA PLAN:

Gezi Ayaklanması, 28 Mayıs 2013'te İstanbul, Taksim, Gezi Parkı'nda yayalaştırma ve kışla-AVM projelerine karşı başlayan ve sonra çeşitli toplumsal kesimlerin farklı taleplerini de içerip genişleyerek Türkiye'nin tümüne yayılan, sivil itaatsizlik, şiddetsiz eylem ve orantısız mizah gibi geleneksel olmayan eylem biçimleri nin de kullanıldığı eylemlerin tümünü ifade ediyor. 28 Mayıs'ta Gezi Parkı'na getirilen iş makinelerine engel olmak için bir araya gelen insanlarla fiilen başlayan Gezi Ayaklanması, sonraki iki hafta boyunca yine fiilen ve yoğunlukla, daha sonra ise azalarak da olsa farklı şekillerde devam etti. Gezi Ayaklanması; yoğun ve keyfi biber gazı kullanımı başta olmak üzere; ölüme, kalıcı yaralanmaya, uzuv kaybına ve farklı sağlık sorunlarına sebep olan polis şiddeti ile de akılda kaldı.

OLAY:

Gezi Ayaklanması'ndan yaklaşık 5 yıl sonra tutuklanan tanınmış iş insanı ve hak savunucusu Osman Kavala'nın bir yıl iddianamesiz tutuklu kalmasının ardından sunulan iddianameyle başlayan yargı sürecinin Taksim Dayanışması ve bileşenleri başta olmak üzere pek çok kurum, kuruluş ve kişiye genişletildiğini görüyoruz. Detaylı biçimde değerlendireceğimiz iddianamede özet olarak şüphelilerin, Gezi "Kalkışması"nı Gene Sharp'ın "sivil itaatsizlik" yöntemlerini hayata geçirerek OTPOR isimli örgütün Türkiye ayağı olarak örgütledikleri, yurt geneline yaydıkları, Soros gibi isimler veya ulusal-uluslararası örgütler aracılığıyla finanse ettikleri, Osman Kavala'nın bilhassa bu finansman sürecinde kilit rol oynadığı, şüphelilerin Ortadoğu ve Avrupa'da farklı ülkelere gidip gelerek oralaradaki ayaklanmalarda da rol oynadıkları iddia ediyor. şüphelilerin temelde TCK'nın "Hükümete karşı suç"

başlığını taşıyan 312. maddesi ve bu suçun etrafında şekillenen suçlar gereğince ağırlaştırılmış müebbet hapisle cezalandırılmaları isteniyor. Gezi Ayaklanması'ndan davanın açılmasına kadar, Taksim Dayanışması ve bileşenleri de dahil, Gezi eylemlerine katılan bütün insanları hedef alan söylemler başta siyasal iktidar olmak üzere basın-yayın araçlarında, mitinglerde ve toplantılarda sürekli olarak dile getirildi. İddianamesi henüz hazırlanmamış bir soruşturma hakkında doğrudan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından iddiaları şekillendirecek açıklamalar yapıldı. Netice olarak; "Gezi Davası" olarak isimlendirebileceğimiz bu kolektif dava, Gezi'den tam 6 yıl sonra açıldı.

YARGIYI YARGILAMA

KARARIN ÖZETİ

27.03.2019

Gereği düşünüldü.

- 1) Tutukluluk cezai bir yaptırıma dönüştürülerek, masumiyet karinesinin aksine sanıkların/şüphelilerin cezası hükümden önce infaz edilmeye başlanmış durumda. Mahkemenin açıkladığı hüküm tabiri caizse kurucu değil tamamlayıcı nitelikte yer alıyor.
- 2) 657 sayfalık iddianamede sayılan olaylar ile şüpheliler arasındaki bağlantılar, somut kanıtlara dayandırılmaksızın varsayılmış ve bu varsayımlara sonuç üretilmiş.
- 3) Hukuk devletinin ceza hukuku ilkeleri sistematik ve şiddetli biçimde ihlal ediliyor. "*Hukuk devletinin ceza hukuku*"yla değil "*düşman ceza hukuku*"yla yürütülen yargılamalar sırasındaki bütün işlemler hukuki sebepten mahrum kalıyor. Bu durumda örneğin "tutuklama" işlemi "kişiyi hürriyetinden yoksun kılma" suçuna, hazırlanan iddianame ise "iftira" suçuna dönüşüyor.
- 4) Susma hakkı ihlal ediliyor. Kanunlarda açıkça "*aksine bir hüküm bulunmadıkça veya maddi gerçeklik bunu zorunlu kılmadıkça*" sonuç bağlanamayacağı belirtilen "susma" fiiline sonuç bağlanıyor. Bu, adil yargılanma da dahil pek çok temel hakkın ihlali anlamına geliyor.
- 5) Recep Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, iddianamede mağdur sıfatıyla yer alan tüm isimler ve bu yönde haber yapan basın-yayın kuruluşları, şüpheliler hakkında sürekli olarak "*terör destekçileri, provokatörler, hesabını vereceksiniz*" şeklinde beyanlarda bulunduğu/haber yaptığı ve bu fiillerin şüpheliler hakkında olumsuz kanaat/yargı/etki yaratmaya yönelik olduğu; böylelikle TCK 288'de düzenlenen "*adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs*" suçu işlendiği açıktır.
- 6) Savcı "*aleyhte ve lehte olan bütün delillerin toplanması yoluyla maddi gerçeği araştırma*" görevini yerine getirmemiş Aksine; yorum ve manipülasyon içeren bir iddianemeyle, gerçeğin ortaya çıkarılmasındansa

şüphelilerin cezalandırılmasını istemiş, en hafif olasılıkla “görevi kötüye kullanma” suçunu işlemiştir.

- 7) İddianamede de açıkça görüldüğü üzere, şüphelilerin neredeyse tamamının telefonları makul sürenin çok ötesine geçecek zaman dilimleri boyunca dinlenmiş, çeşitli haberleşme araçları kontrol altına alınmıştır. Bu açıkça Anayasanın 22. Maddesinde düzenlenen haberleşme hürriyetinin ihlalidir, Bu da TCK’nın 132. Maddesine göre suçtur.
- 8) İfade ve örgütlenme özgürlüğü özellikli konumdadır. Çünkü bunların ihlaline yönelen fiiller genellikle bu hakların yalnız fiilin yöneldiği kişi tarafından kullanılmasını kısıtlamakla veya engellemekle kalmaz, toplum üzerinde yarattığı/yaratacağı baskı ile otosansüre yol açar ve demokratik toplumun gereklerinden biri olan çoğulculuğun ve çeşitliliğin sağlanmasının önünde büyük bir engel teşkil eder. İddianamede suç olarak sayılan sivil itaatsizlik eylemleri ve toplantılardan anlaşılabileceği üzere hem şüphelilerin hem de toplumun ifade özgürlüğü ve örgütlenme hakları ihlal edilmiştir.

GEREKÇELİ KARAR

1) TUTUKLULUK CEZAI BİR YAPTIRIMA DÖNÜŞTÜ

Osman Kavala Davası’nda değerlendirdiğimiz üzere; TCK’da düzenlenen tutuklama ancak bir koruma tedbiri olarak uygulanmalıdır. Bu tedbir, yargılamayı tehlikeye düşürecek koşulların oluşmasını önlemek, delillerin toplanmasını tehlikeye düşürecek karartma şüphesinin bulunması gibi sebeplerle ve ancak masumiyet karinesini ihlal etmeyecek şekilde uygulanmalıdır. Aksi durumda, Türkiye yargı pratiğinde daha önce de sonuçlarını gördüğümüz üzere başta AIHS olmak üzere taraf olunan uluslararası sözleşmelerle ve Anayasayla korunan haklara aykırılık ortaya çıkar.

Osman Kavala’nın tutukluluk sürecinde pek çok hak ihlali var. Bunların en önemli olanı ise masumiyet karinesinin hem tutukluluk yoluyla hem de Kavala’nın cevap hakkı dahi bulunmadığı bu koşullarda şahsını hedefe alan söylemler yoluyla ihlal edilmesidir. Osman Kavala, 1 yıl boyunca iddianamesiz, yani nasıl bir suçlamayla karşı karşıya olduğunu dahi bilmeden cezaevinde tutulmuştur. Başta Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere, kişi ve gruplar tarafından hedef gösterilmiştir. Masumiyet karinesi ihlalinin akla ilk gelen iki biçimiyle hem hükümsüz biçimde cezalandırılmasına başlanmış hem de hakkında varılacak hükmün Osman Kavala aleyhine olması yönünde kamuoyu oluşturacak çalışmalar yürütülmüştür.

Yiğit Aksakoğlu da 17.11.2018 tarihinde tutuklandı. Yani 4 aydan fazla süredir tutuklu. Türkiye yargı pratiğinde olağan tutukluluk süresinin her geçen gün daha uzun hale geliyor. Selahattin Demirtaş davasında “AIHM’e karşı hamle” olarak itiraf edildiği gibi tutukluluk “yasanın etrafından dolanarak cezalandırma” yöntemi olarak belirginleşiyor. Bu şartlar gözlerden kaçsa dahi, ölçüyü demokratik düzenin gereklerinden aldığımızda 4 aylık tutukluluk süresi ciddi bir hak ihlali oluşturuyor. Yiğit Aksakoğlu’nun cezasının hükümsüz ifasına başlandığı, mahkeme hükmünün de kurucu değil, “tamamlayıcı” olduğunu görebiliyoruz.

2) DÜŞMAN CEZA HUKUKU UYGULANIYOR

Anayasa Mahkemesi 2001/119E. 2004/37K. sayılı kararında hukuk devletinde ceza hukuku alanıyla ilgili şu tespiti yapıyor: "...Hukuk devletinde, ceza hukuku alanında olduğu gibi ... kuralların, önleme ve iyileştirme amaçlarına uygun olarak ölçülü, adil ve orantılı olması gerekir..."

Anayasa Mahkemesi'nin kararlarında belirtildiği gibi; Anayasal ilkelere uygun olmayan bir ceza yargılamasında hukuk devleti özelliğinin zarar gördüğünü söyleyebiliriz. Bu pratiğin "düzeltilmesi" veya "onarılması" yönünde bir talep bu durumda yeterli olacaktır. Ancak bu ilkelerle hiçbir şekilde bağdaşmayan ve sistematik biçimde sürdürülen bir ceza yargılaması artık "hukuk devleti" tartışma alanının dışına çıkıldığını gösterir. Düşman ceza hukuku, Türkiye'nin ceza yargılamalarını açıklamak için hukuk devleti ilkesine göre daha uygun düşüyor. Düşman ceza hukuku genellikle "falanla mücadele kanunu" biçiminde kendini gösteriyor. Örneğin Terörle Mücadele Kanunu. Ancak bütün suçlamaların TCK'da düzenlenmiş suçlardan oluştuğu Gezi iddianamesinde de düşman ceza hukukunun uygulandığı görülüyor.

Düşman ceza hukukunun temel görünüş biçimi iki şekilde ortaya çıkıyor: Birincisi yargılanan kişinin temel ve Anayasal haklarına saygı gösterilen bir yargılama sürecinin yürütülüp yürütülmediği. 1. başlıkta da değerlendirdiğimiz üzere, masumiyet karinesine dayanan haklar başta olmak üzere yargılananların temel hakları yoğun, ciddi ve sistematik olarak ihlal ediliyor. İkinci görünüş biçimi ise yargılamanın temel amacının ne olarak görüldüğü. Hukuk devletinde yargılamanın amacı önleme ve iyileştirme olmalı. Gezi davasında yargılama bedel ödetme/intikam alma/siyasal gözdağı verme üzerine inşa edilmiş durumda. Bu iddianame ve bundan önceki süreçlerde şüphelilerin hukuk devletinin temel ilkelerine gör bir yurttaş olarak yargı organlarının karşısına çıkarılmadığı, aksine suçlamanın mahiyetini de göz önünde bulundurursak hükümet "düşmanı" olarak değerlendirildikleri açık. Yargılama yetkisinin sınırlarının aşıldığı, hatta hukuki temelden tamamen yoksun biçimde uygulandığı bu süreçte yapılan hiçbir işlem kanuni veya hukuki değildir. Bu eylemler; hukuki sebebi bulunmayan her eylem gibi değerlendirilmelidir. Bu durumda; örneğin "tutuklama" işlemi, "kişiyi hürriyetinden yoksun kılma" suçuna, iddianame ise "iftira" suçuna dönüşür.

3) CEMAAT BAĞLANTISI İDDİASI

İddianamenin "FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü Bağlantısı" başlığını taşıyan bölümünde şüphelilerden, özellikle Osman Kavala ve Can Atalay'ın Zaman Gazetesi ile görüştüğü ifade edilmiştir. Bu görüşmelerde, yazılan bazı açıklamaların Zaman Gazetesi'nde basılması ile ilgili yapılan konuşmalar iddianameye taşınmıştır. Zaman Gazetesi yazarı Kadir Kökten'in bu telefon konuşmalarından birinde "Biz Gezi'yi destekliyoruz." demesi de iddianameye "örgüt bağlantısı"na delil olarak yazılmış.

Öncelikle buradaki tehlikeli durumu değerlendirerek başlayalım. Bir kişinin, bir konu hakkında fikir belirtmesi; konunun diğer öznelere veya fikrini belirttiği kişi ile arasında bir bağlantı olduğunu gösterir mi? Örneğin, Kadir Kökten "Ben Gezi İddianamesi'ni destekliyorum suçlular cezalarını çekmeli" dediğinde bu; iddianameyi hazırlayan savcı ile

fikrini belirten kişi arasında örgütsel bir ilişki olduğunu mu gösterir? Biraz daha genişletelim; bir fikre karşı çıkmamak ya da bu fikre katılmadığını söylememek, iddia konusu haline getirilebilir mi? Bu durumda, kanunlarda açıkça belirlenmiş “susmaya hukuki sonuç bağlanamayacağı” yönündeki ilke geçersiz kalacaktır.

Diğer ihtimalde, fikir belirten kişinin hükümlü veya sanık olması durumunda, belirtilen fikir kendiliğinden hukuka aykırı hale gelir mi? Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin konuya ilişkin neredeyse bütün kararlarında belirttiğı üzere; kişinin ifadelerinin ifade özgürlüğü kapsamında kalıp kalmayacağı “ifade”ye göre belirlenir. Yoksa “kişi”ye veya kişinin “sanık, hükümlü, aranan vs.” olmasına göre değil. Bu durumda ifade özgürlüğü kapsamında olan bir ifadenin, hem de beyan eden tarafından da değil beyan edilen tarafından suçlama konusu haline getirilmesi kanuna ve uluslararası hukuka aykırıdır.

Bir eyleme “suçlu”ların da katılmış olması o eylemi yasadışı hale getirir mi? Bu konuda da AİHM kararları diğer cevaplarla paralellik içeriyor; hayır, eylemin niteliğı değerlendirilir. Suçluların suç oluşturmayan katılımları veya herhangi birinin suç oluşturmayan katılımı, eylemin genel mahiyetiyle değerlendirildiğinde eylemin bütününe sirayet etmemişse, eylem yasadışı hale gelmez ve yapılan müdahale de haksızdır.

Gezi Ayaklanması sırasında hakkında herhangi bir hüküm bulunmayan ancak olaylardan sonra hüküm giyen insanlarla yapılmış görüşmelerin veya bu kişiler tarafından herhangi bir konuda belirtilen fikrin (veya fikir karşısında sessiz kalmanın) suç teşkil etmediğı açıktır. Buna rağmen genel bir algı oluşturmak amacıyla iddianameye konulduğu şüphesi uyandıran bu “delil”ler, hiçbir anlam ifade etmez.

İddianamenin sonunda şöyle bir ibare yer alıyor: “İddianamemizin tanzim edildiğı dönemde şüpheliler, şüpheliler vekilleri ve bazı basın organlarında bu soruşturma evrakı ile ilgili olarak olayların yaşandığı dönemde devlet birimleri içerisine kanser hücresi gibi sızmış olan FETÖ/PDY silahlı terör örgütü militanı oldukları daha sonrasında tespit olunan şahıslar tarafından bu soruşturmanın başlatıldığı ve yönlendirildiğı yönünde bir kısım iddialar ileri sürülmüşse de Cumhuriyet Başsavcılığımızın soruşturma safahatı sonunda ve özellikle 2016 yılı sonrasında soruşturmaya konu tüm delillerin ve özellikle de tapelerin tamamının yeniden kıymetlendirilmesinin yaptırıldığı...”

Savcı, o dönemde yasal bir gazetenin, hakkında herhangi bir hüküm olmayan yazarıyla yapılmış bir görüşmede, yazarın belirttiğı fikri dahi “Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmaya veya görevini yapmasını engellemeye ilişkin olduğu su götürmez bir gerçeklik” ibaresiyle iddianameye eklemişti. Aynı iddianamenin bazı kısımlarının ve delillerinin “FETÖ/PDY militanları” tarafından kayda geçirildiğini söylüyor. “Yeniden kıymetlendirme” ifadesinin ise hukuki bir karşılığı yok.

4) YARGILAMAYI ETKİLEMEYE TEŞEBBÜS SUÇU İŞLENDİ

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne göre; adil yargılanma hakkı demokratik bir toplumun temel gereklerinden biri. Bu da mahkemelerin tarafsız olmasını gerektiriyor. Hakimin tarafsız olması; konuya/kişiye herhangi bir önyargıyla yaklaşmaması ve herhangi bir etki altında kalmaması anlamına geliyor.

Adil yargılanma hakkı, AİHM kararlarına göre Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin en çok ihlal ettiğı hakların başında. Adil yargılanma hakkı kapsamında mahkemenin etki altında

kalmamasını sağlamak için TCK'da düzenlenmiş bir hukuk normu da var. “Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs” başlığını taşıyan TCK 288'e göre; yargılamanın adil biçimde sürdürülüp sonuçlandırılmasını etkilemek üzere icra edilen fiiller suçtur. Daha açık ifadesiyle, hukuka aykırı bir karar verilmesi veya bir işlem tesis edilmesi yönünde hukuka aykırı yazılı veya sözlü bütün beyanlar bu suçun konusunu oluşturuyor. Üstelik, bu suçun meydana gelebilmesi için kovuşturma sürecinin başlamış olması da şart değil, henüz soruşturma aşamasındayken de bu suç işlenebilir.

Gezi Ayaklanması başladığı günden bu yana, eylemlere katılanlar hakkında yazılan, çizilen ve söylenenlerin bu suçu oluşturup oluşturmayacağı yargılamanın ne zaman başladığıyla ilgili. Gezi Ayaklanması'ndan 6 yıl sonra başlayan kovuşturma sürecinden sonraki ifadelerin bu suçu oluşturacağı kesin. Ancak; iki hususu daha değerlendirerek bu suçun bu davayla ilgili olarak ne zamandan bu yana ve özellikle kimler tarafından sarf edilen beyanlarla ilgili değerlendirilmesi gerektiğini tespit etmek gerekiyor.

Birincisi; iddianameye göre soruşturma başlangıç yılı 2018. Öyleyse, son bir yıldır bu konuda verilmiş beyanları adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçu bağlamında değerlendirebiliriz. İkincisi iddianamede “mağdur” sıfatıyla ismi geçen; Erdoğan başta olmak üzere hükümet yetkililerinin beyanları hem davaya katılımları hem de siyasal/sosyal konumları sebebiyle ayrı bir değerlendirme gerektiriyor.

Recep Tayyip Erdoğan ulusal ve uluslararası medyada şüphelileri hakaret ederek hedef gösterdi, şüphelilerden (ve diğer eylemcilerden) “terör destekçisi, hesap verecekler, örgüt üyesi, yöneticisi, sözde oyuncu/aydın, devlet düşmanı, provokatör” diyerek bahsetti. Gezi eylemlerine katılanlara yönelik şiddetli bir kara propaganda başladı. Kin ve düşmanlığı besleyen bu yaklaşımın kamuoyunda ve mahkeme üzerinde bir baskı/etki yaratmaya yönelik olduğu da değerlendirildiğinde adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçu işlendi.

5) DELİLLERİN TOPLANMASI/GÖREVİ KÖTÜYE KULLANMA

Ceza Muhakemeleri Kanunu'nda Savcıların görevi “maddi gerçeğin araştırılması” olarak tanımlanmıştır. Savcı sanığın/şüphelinin aleyhinde ve lehinde olan bütün delilleri toplamalıdır. Yoksa şüphelinin avukatı ile Savcı'ya delillerin araştırılması konusunda aynı imkanın devlet tarafından verilmesi gerekirdi ki “silahların eşitliği” ilkesine uygun bir yargılama yapılabilirdi.

Gezi iddianamesinde Savcı şüphelilerin yalnızca aleyhine olan delilleri toplamıştır. Hatta delil niteliği taşımayan; mahkeme heyetini ve kamuoyunu etkilemeye yönelik olarak iddianameye yerleştirilen çeşitli bilgileri de iddianemeye eklemiştir.

İddianamedeki fiiller ve deliller arasındaki nedensellik bağı somut ve nesnel bir ilişkiye değil; yorum ve hatta hayalgücüne dayanıyor. Yapılan eylemlerle suçlamanın temelini oluşturan TCK madde 312 arasında kurulan bağ bu varsayımçı yöntemle, rastlantısal ve biçimsel benzerliklere dayanıyor. Bu durumda iki ihtimal var: Birincisi Savcı yalnız aleyhte olan delilleri topladı; ki bu durumda görevini yerine getirmeyerek kötüye kullandığından bahsedebiliriz. İkinci ihtimalde ise Savcı maddi gerçeği araştırmak yerine şüphelilerin cezalandırılmasını amaçlıyor ki bu durumda da ihmal yoluyla görevi kötüye kullanma suçu oluşur. Son ve en düşük ihtimal ise Savcı bütün çabalarına rağmen (en azından maddi gerçeği etkileyecek ölçüde) şüpheliler lehine bir delil bulamamıştır. Belki konu başka

bir dava olsaydı, bu ihtimal üzerine daha ciddi şekilde düşünmemiz gerekebilirdi. Ancak 657 sayfalık, 6 yılda hazırlanan ve Gezi'den önce yaşanan olayların bile olduğu iddianamede şüpheliler lehine tek bir satır/delil yok. Aksine aleyhte deliller tekrar ediliyor ve neredeyse hakim yerine hüküm kuruluyor.

EKLER

ANAYASA

Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkı

MADDE 34- Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir.

ANAYASA

Düşünceyi Açıklama ve Yayma Hürriyeti

MADDE 26- Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar.

TCK

Haberleşmenin gizliliğini ihlal

MADDE 132- Kişiler arasındaki haberleşmenin gizliliğini ihlal eden kimse, bir yıldan üç yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır. Bu gizlilik ihlali haberleşme içeriklerinin kaydı suretiyle gerçekleşirse, verilecek ceza bir kat arttırılır.

TCK

Görevi kötüye kullanma

MADDE 257- Kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan haller dışında, görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle, kişilerin mağduriyetine veya kamunun zararına neden olan ya da kişilere haksız bir menfaat sağlayan kamu görevlisi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

TCK

Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs

MADDE 288- Görülmekte olan bir davada veya yapılmakta olan bir soruşturmada, hukuka aykırı bir karar vermesi veya bir işlem tesis etmesi ya da gerçeğe aykırı beyanda bulunması için, yargı görevi yapanı, bilirkişiyi veya tanığı hukuka aykırı olarak etkilemek amacıyla alenen sözlü veya yazılı beyanda bulunan kişi, elli günden az olmamak üzere adli para cezası ile cezalandırılır.

TCK

İftira

MADDE 267- Yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak ya da basın ve yayın yoluyla, işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat eden kişi, bir yıldan dört yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Fiilin maddî eser ve delillerini uydurarak iftirada bulunulması halinde, ceza yarı oranında artırılır.

TCK

Kişiyi hürriyetinden yoksun kılma

MADDE 109- Bir kimseyi hukuka aykırı olarak bir yere gitmek veya bir yerde kalmak hürriyetinden yoksun bırakan kişiye, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.

TCK

Hükûmete karşı suç

MADDE 312- Cebir ve şiddet kullanarak Türkiye Cumhuriyeti Hükûmetini ortadan kaldırmaya veya görevlerini yapmasını kısmen veya tamamen engellemeye teşebbüs eden kimseye ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilir.

Bu suçun işlenmesi sırasında başka suçların işlenmesi halinde, ayrıca bu suçlardan dolayı ilgili hükümlere göre cezaya hükmolunur.